

Τα δασικά οικοσυστήματα θυσία στο κέρδος

Ο **Αντώνης Ραλλάτος**, υπεύθυνος της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ, μέλος του ΔΣ της Πανελληνίας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, στην εισήγησή του με θέμα τις εξελίξεις στη Δασική Πολιτική, σημείωσε: «Η σημερινή κατάσταση που αντιμετωπίζουν τα δασικά οικοσυστήματα είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης της Ελλάδας, της πολιτικής ΕΕ - άρχουσας τάξης. Η κρατική πολιτική αντιμετωπίζει τις επενδύσεις στα δάση ως μία ακόμα διέξοδο στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια των μονοπωλιακών ομίλων.



Eurokinissi

Η πολιτική έντασης της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης της γης και της χρήσης της προϋποθέτει την ιδιωτικοποίηση, την απλοποίηση της νομοθεσίας προς όφελος της ατομικής ιδιοκτησίας, τον αποχαρακτηρισμό, την εκχώρηση δημόσιων δασών και δασικών εκτάσεων και παράκτιων περιοχών, την ενίσχυση της κερδοφορίας και της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε εκτός σχεδίου περιοχές, τη νομιμοποίηση δραστηριοτήτων που μέχρι σήμερα ήταν παράνομες.

Οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις οδήγησαν στον πολυτεμαχισμό της δασικής γης, στη σκόπιμη διαιώνιση του ιδιοκτησιακού προβλήματος, που διευκόλυνε την επέκταση της ιδιωτικής σε βάρος της δημόσιας δασικής γης, ιδιαίτερα σε περιοχές με τεράστιο οικονομικό ενδιαφέρον. Συνέβαλαν στον αποχαρακτηρισμό χιλιάδων στρεμμάτων, στη νομιμοποίηση αυθαιρεσιών και καταπατήσεων που έγιναν στο παρελθόν και στις διαρκείς προσπάθειες κατάργησης και τεκμηρίου κυριότητας του Δημοσίου.

Η δασική πολιτική της συγκυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, συνέχεια των προηγούμενων, αντιμετωπίζει το ζήτημα στη βάση ότι οι μέχρι σήμερα "πρωτοβουλίες" δεν "απελευθέρωσαν", στο βαθμό που ήθελαν, τη δασική γη από την όποια νομική προστασία, ώστε να αποτελέσουν κερδοφόρα διέξοδο στα συσσωρευμένα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων.

Είναι εναρμονισμένη με τη γενικότερη πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, της ενίσχυσης της κερδοφορίας του κεφαλαίου στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ, της προσαρμογής των δασών στους νόμους της καπιταλιστικής αγοράς, της "πράσινης" ανάπτυξης».

Το νέο δασικό νομοσχέδιο

Μιλώντας για το καινούργιο δασικό νομοσχέδιο, ο ομιλητής τόνισε:

«Το δασικό νομοσχέδιο εντείνει την εμπορευματοποίηση των δασικών οικοσυστημάτων. Στο όνομα της "βιώσιμης ανάπτυξης" έρχεται να άρει όλα τα εμπόδια στη δράση του μεγάλου κεφαλαίου που θέλει να χρησιμοποιήσει την κρατική δασική περιουσία ως κερδοφόρα διέξοδο στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια. Σε ολόκληρες περιοχές με διαδικασίες "fast - track" αλλάζουν οι χρήσεις γης, ο χαρακτήρας, σε βάρος του δασικού πλούτου.

Επιτρέπονται ουσιαστικά όλες οι επεμβάσεις που ενδιαφέρουν τους μονοπωλιακούς ομίλους στα δασικά οικοσυστήματα, στους εθνικούς δρυμούς, στις προστατευόμενες περιοχές, συμπεριλαμβανομένων και παράκτιων, εξασφαλίζεται η "ελευθερία" της επιχειρηματικής δραστηριότητας, των συμφερόντων και των επιλογών της άρχουσας τάξης και των ομίλων.

Το νομοσχέδιο εξειδικεύει τις καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις στα δασικά οικοσυστήματα προς όφελος του κεφαλαίου, το οποίο κρίνει σήμερα ότι η κερδοφορία του θα εξυπηρετηθεί όχι κυρίως με τον αποχαρακτηρισμό τους, όπως βασικά επεδίωκε μέχρι σήμερα, αλλά με την εξασφάλιση της "νομιμότητας" των διευρυνμένων επεμβάσεων που προβλέπει μέσα σ' αυτά και με την ανάθεση της διαχείρισης ευαίσθητων περιοχών προς όφελός του στον τουρισμό, τη διαχείριση απορριμμάτων, τις υδροηλεκτρικές επιχειρήσεις, γενικά βιομηχανικό και κατασκευαστικό κεφάλαιο. Οι επενδύσεις μάλιστα θα γίνονται ουσιαστικά χωρίς δαπάνες στη γη, αφού θα παραχωρούνται και δεν θα είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν.

Νομιμοποιεί όλες τις πριν το 1975 (εμφύλιος, δικτατορία) παράνομες εκχερσώσεις, αγοραπωλησίες, κατατημήσεις, καταπατήσεις, αλλαγές χρήσης και αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα ιδιοκτησίας, με παράλληλη κατάργηση των δικαιωμάτων του Δημοσίου στις εκτάσεις αυτές.

Δίνει τη δυνατότητα ανταλλαγής των εκτάσεων που έχουν οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί - νόμιμα ή μη - μέσω της "τράπεζας γης" και περιοχών υποδοχής ανταλλαγής.

Διαχρονικά τα δασικά οικοσυστήματα της Αθήνας καταστρέφονται από τις εκάστοτε επιλογές του κεφαλαίου. Η κυβερνητική πολιτική, μέσω των Προεδρικών Διαταγμάτων, τις ζώνες διαφορετικού βαθμού προστασίας και επεμβάσεων και τους φορείς διαχείρισής τους, τη μη κήρυξη αναδασωτέων, επιδιώκει την ιδιωτικοποίηση, την είσοδο των επιχειρηματικών ομίλων, που, παρά τις μεταξύ τους αντιθέσεις, πίεζαν με κάθε τρόπο για "απελευθέρωση" της "δεσμευμένης" γης.

Στο Ρυθμιστικό της Αθήνας είναι εμφανής η σχέση ανάμεσα στη στρατηγική της οργάνωσης του χώρου και τις επιδιωκόμενες χρήσεις γης που θα χωροθετηθούν, για να υλοποιηθούν οι επενδυτικοί στόχοι του κεφαλαίου».

Ο Αντώνης Ραλλάτος έκλεισε την παρέμβαση μιλώντας για τη φιλολαϊκή αξιοποίηση των δασών:

«Τα δασικά οικοσυστήματα αποτελούν κοινωνικό αγαθό, λαϊκή περιουσία. Θα μπορούσαν να λειτουργήσουν προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων και να συμβάλουν στην οικολογική ισορροπία του Λεκανοπέδιου ως στοιχείο μιας φιλολαϊκής πολιτικής γης και περιβάλλοντος, μιας δασικής πολιτικής που θα **εξασφαλίζει την προστασία (από πυρκαγιές, ασθένειες και κάθε άλλο κίνδυνο) και την ολοκληρωμένη διαχείρισή τους, την ανάπτυξή τους ως βασικού τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την οικολογική τους ανόρθωση**, την αντιπλημμυρική προστασία, την ανάπτυξη της ξυλοπαραγωγής, τη συνολική επίλυση των προβλημάτων στο πλαίσιο ενός ριζικά διαφορετικού δρόμου ανάπτυξης που υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες.

Προϋπόθεση είναι η κοινωνική ιδιοκτησία της γης και ο κεντρικός σχεδιασμός με διαφορετικό κίνητρο και οργάνωση της παραγωγής. Με ανατροπή στο χαρακτήρα της ιδιοκτησίας και της εξουσίας. Με κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, αποδέσμευση απ' την ΕΕ και μονομερή διαγραφή του χρέους, με εργατική λαϊκή εξουσία».